

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

DESNONATS 2

1. Un trasllat irregular i sense cap informació o amb informació contradictòria

Passades ja tres setmanes des que se sap que l'Administració ha decidit que cal deixar l'edifici on actualment té la seva seu l'ATC, encara no hem estat informats ni de les causes sobtades del trasllat, ni del termini per a dur-lo a terme, ni de la forma com es farà ni del lloc on anirem a parar.

La majoria de la informació que circula no és oficial, ja que hores d'ara l'oficialitat s'ha limitat a un correu electrònic que parlava d'un "insistent rumor", que la "decisió encara no s'ha pres", que "el canvi d'ubicació respondria a les polítiques d'estalvi que la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat duu a terme", que "el lloguer que es paga és elevat", que no es descarta "que de moment no es produeixi cap canvi",... En altres converses amb la direcció s'ha dit que era el propietari que volia llogar l'edifici a un tercer ja que li sortia més rendible i que la possible ubicació podria ser entre plaça Espanya i Zona Franca.

2. El trasllat per interès del propietari: una mentida

Dir que aquest es fa perquè al propietari de l'edifici li interessa, és una pura i manifesta mentida destinada a desviar l'atenció dels veritables motius, aliens a l'interès públic, que justifiquen el trasllat. En aquest cas, com no és possible penjar-li la culpa al mort, aquesta s'atribueix a un tercer (el propietari) aliè a l'Administració per tal d'amagar els interessos comercials que es mouen darrera d'aquesta operació.

A tot contracte d'arrendament s'hi estableix un termini de durada durant el qual el propietari no pot disposar en cap cas de l'immoble. Durant aquest període la possessió li correspon en exclusiva a l'arrendatari (l'Administració) de tal manera que els drets sobre aquesta possessió poden fins i tot ser objecte del tràfic jurídic: l'arrendatari pot traspasar el contracte a canvi d'un preu.

En aquest cas a més, les clàusules bàsiques de l'arrendament estan perfectament definides i publicades (DOGC 6310/2013, de 7 de febrer).

Per tant, a l'arrendament, en matèria de rescissió, llevat impagament, qui decideix és l'arrendatari, qui lloga la finca per al seu ús. En el nostre cas, la Generalitat. Res té per tant a veure amb tot això el propietari de la finca i sí que resulta decisiva la voluntat de l'arrendatari.

3. La falsa excusa de l'elevat lloguer

Aclarit que és la Generalitat la que se'n va de Fontanella per la seva pròpia voluntat cal entrar a analitzar els motius d'aquesta voluntat.

La directora diu en el seu escrit que "el lloguer que es paga és elevat", però tenint en compte que el contracte d'arrendament com a molt tard es va fer el febrer de 2013, ha passat poc més d'un any y mig, període durant el qual, els lloguers de locals no han variat significativament. ¿És que potser no era elevat el lloguer quan fa tan poc temps que es va contractar? ¿perquè es va contractar si el lloguer ja era elevat? ¿perquè es va fer un contracte per 20 anys si es volia buscar un lloguer més "econòmic"?

Veiem doncs que la qüestió del cost del lloguer, igual que la de la responsabilitat del propietari, és una altra explicació que no s'aguanta ni resulta creïble.

4. Altres coses que no quadren

Bé, doncs, encara ens queda per saber quina és la causa del trasllat. Ni és econòmica ni ve imposada per un tercer.

Als plans inicials d'optimització d'espais de la Generalitat, no hi constava la seu de l'ATC. Fins a tal punt era així, que el febrer de 2013 (encara no fa ni dos anys) es va signar, tal com hem dit, el contracte d'arrendament amb la intenció de mantenir-lo 20 anys

Sobtadament, a meitat d'octubre comença a circular la notícia de què ens traslladem. Cap informació se'ns havia donat per part d'aquells a qui correspon donar-la: la direcció. Havent demanat una reunió amb la directora per a aquesta qüestió, aquesta no fou atesa. Per contra es trameté una nota, quan ja l'alarma era general, que no feia més que aportar més confusió.

Resulta clar que algun fet nou, no contemplat inicialment, ha fet que la seu de l'ATC que d'entrada estava garantida amb el recent contracte d'arrendament esmentat, ara, al poc d'haver-se dictat un acord de Govern (Acord GOV/15/2012, de 28 de febrer) que autoritzava el procediment per a la selecció d'arrendadors, al poc d'haver-se dictat un altre acord de Govern que autoritza l'arrendament (Acord GOV/12/2013, de 5 de febrer) i, finalment de la signatura del corresponent arrendament (hem demanat còpia al Portal de la Transparència [mitjançant sol·licitud de data 30.10.14], però és clar que aquesta transparència no se la creuen ni ells), ara, dèiem, després de tots aquests tràmits, resulta que no ha servit de res i que es vol renunciar a l'arrendament de Fontanella 6-8.

Quelcom s'ensuma de podrit en tot això.

5. Interessos comercials i no públics

A manca de cap mena d'informació rellevant per part de la direcció, i atès que el rumor no ha estat negat per aquesta, caldrà estar, de moment, a la versió que circula: a que l'amo de MANGO (Isak Andik) ha decidit que no pot ser que la competència, ZARA (Amancio Ortega), s'estigui fent amb el control del centre de Barcelona. Calia doncs un lloc a la plaça Catalunya on instal·lar-se i quin lloc millor que el que té l'amic Artur Mas al costat del que era la Telefònica: l'ATC.

Les coses podrien haver anat així (l'especulació és l'efecte de la manca d'informació de qui, cobrant per fer-ho, es limita a posar la ma a final de mes, tal és el tarannà d'aquest Govern i el dels seus directius): com que la cosa anava amb pressa (la inauguració de la botiga no sembla admetre demora), calia desallotjar ràpidament (si més no la planta baixa i les dues primeres plantes) i s'arribà a plantejar (a manca de cap informació de la direcció: continuem movent-nos en l'àmbit de l'especulació i el rumor, que quedi clar) dividir transitòriament l'ATC de manera que una part es traslladaria provisionalment a un altre centre (per exemple: Almogàvers). Quan es trobés un espai adient, tothom tornaria a coincidir. De moment, sembla que aquesta idea no prospera, però tot és possible en aquest món de fantasia.

En definitiva, d'haver anat les coses així, resultaria que per purs interessos comercials (en qualsevol cas ja hem vist que no es tracta d'interessos públics i quan els interessos no són públics, són privats) i tirant de contacte polític, i per tant, en virtut de conveniències alienes a l'interès públic que ha de presidir sempre l'actuació del poder públic, l'Administració tributaria de Catalunya ha d'abandonar la seva seu.

6. El mite de la Zona Franca

La qüestió és encara més greu si es confirma la intenció de traslladar-nos a la Zona Franca o rodalies. Justament en una època en què el que es busca és apropar l'Administració als ciutadans, aquí, es fa el contrari: L'ATC de Barcelona agrupa els municipis de Barcelona, Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma. Si la nova seu es desplaça vers el Llobregat, el que s'està fent és allunyar encara més la seu de l'Administració tributaria dels ciutadans que majoritàriament resideixen vers el Besòs (O potser, ja que ens apropem cap a l'Hospitalet es decidirà tancar l'oficina liquidadora de l'Hospitalet?. Segurament no, ja que llavors, el negoci tributari passaria de mans privades a mans públiques i se'n podria beneficiar la societat i els pressupostos públics).

La determinació de la Zona Franca com a eventual destí prové de que a començaments de juny el Departament d'Economia i Coneixement va publicar un Anunci de convocatòria de concurs públic per a l'arrendament d'un immoble amb la finalitat d'ubicar-hi dependències administratives de la Generalitat. L'objecte d'aquest contracte era:

... l'arrendament d'un immoble situat en l'àrea compresa pel districte de Sants - Montjuïc de Barcelona (excepte zona portuària) i l'entorn de la plaça Europa de l'Hospitalet de Llobregat...

El deliri arribava fins a tal extrem que l'Anunci preveia que si els edificis estaven a diferents solars, aquests no podien estar ubicats a més de 30 metres entre ells.

Es tractava del que havia de ser la futura "ciutat administrativa", a imatge del que havia estat la "ciutat de la justícia" (una altra megàpolis on les comissions devien córrer a dojo amb tant obra pública).

La fatalitat però, o més aviat el que ja era evident inicialment llevat pels inútils que regeixen la cosa pública, volgué que, dos mesos després, el concurs es declarés desert. Deia la Resolució corresponent:

... no s'han registrat proposicions de licitació al Registre de la Direcció General de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya ni s'ha anunciat la presentació de proposicions en aquest centre directiu.

Aquí s'ensorrava doncs un altre projecte sense sentit, abans d'haver nascut. Tancada doncs aquesta qüestió, cal plantejar-se: quin sentit té, si no és possible centralitzar tots els serveis administratius en una sola zona, mantenir la pretensió de desplaçar-los tots al mateix districte.

Al cas de l'ATC, la qüestió resulta especialment ridícula, ja que, com ja hem dit, exercint bàsicament competències sobre quatre municipis, es pretén situar la seu en un municipi on una altra oficina liquidadora exerceix la seva jurisdicció. Per no parlar, repetim, de la brillant idea d'allunyar l'oficina liquidadora a l'altre extrem d'on es troben els ciutadans al que es pretén servir.

L'absència del local necessari és tal que, tal com ens ha explicat el company de CCOO a l'ATC, en la seva darrera assemblea, havent-se desplaçat ell, voluntariós com és, a la Zona, a veure si trobava algun local, i renunciant a les seves estones de lectura del diari La Razón, no n'ha pogut trobar cap.

7. Actuació contrària a allò previst al "Pla de racionalització i optimització d'espais" (aprovat el 19 de desembre de 2013)

En aquest pla es preveu que en relació als edificis de lloguer hi ha diferents possibilitats:

- reubicació en immobles de propietat
- renegociar lloguers a la baixa
- augmentar l'ocupació dels immobles existents
- optimitzar l'ocupació fins que finalitzi el contracte

Cap d'aquestes possibilitats ha estat considerada. Per a que són els "Plans"?: segurament per al mateix que els cursos de formació, per justificar les retribucions atípiques d'uns quants.

Aquest "Pla" també parla de localitzar els immobles de forma coherent amb la tipologia del servei administratiu que s'hi presti.

Al cas de l'ATC resulta evident de la tipologia del servei prestat que aquest servei s'adreça a ciutadans de quatre municipis bàsicament ubicats a l'àrea del Besos. Per contra, la intenció és ubicar la seu a l'àrea del Llobregat, és a dir, el més lluny possible. Quina coherència! Clar, que quan els ciutadans tan se te'n foten i només es veuen com a subjectes passius la finalitat dels quals és retribuir la patuleia política i administrativa de torn, cap importància té la qualitat i les condicions en que es presta un servei.

8. Per saber on s'ubicarà la futura seu de l'ATC, cal prèviament convocar un concurs públic

S'ha dit que necessàriament ens hem de traslladar i a més amb caràcter d'urgència, però abans caldrà fer un concurs públic on hi concorrin diferents licitadors (ho reconeix el mateix "Pla").

Certament a les bases del concurs s'hi pot fixar tant la zona com l'import de l'arrendament així com les altres condicions. Fins i tot, un cop més, el concurs pot quedar desert. Fins que el concurs es resolgui no es pot saber el lloc concret on anirem a parar.

Nosaltres ens preguntem perquè fixar una zona determinada si en una altra es pot trobar un arrendament més econòmic o es pot estar més proper als ciutadans als quals s'ha de prestar el servei.

Mantenir la zona de possible ubicació que es va preveure en l'Anunci del passat més de juny no té cap sentit des del moment que el concurs que es convocava va quedar desert i, per tant, s'ha hagut d'abandonar la idea d'una "ciutat de la justícia".

9. Si l'estalvi fos la veritable causa del trasllat, perquè no s'apliquen les línies d'actuació que preveu el "Pla"?

El Pla preveu com a principals línies d'actuació les següents:

- Prioritzar els espais oberts i diàfans que faciliten la comunicació i el treball en equip
- Augmentar els espais col·lectius i compartits
- Limitar el nombre d'espais individuals reservats
- Espais més polivalents

Ens trobem en un edifici amb cinc plantes a més de la planta baixa i un edifici annex, bona part del qual està buit, només cal passar-se per les plantes y veure que o bé sobra espai o bé hi manca personal.

Els espais a més, estan absolutament desaprofitats, tot i la inversió milionària que es va fer fa uns anys (aquella inversió devia de tenir, sinó no s'entén, la mateixa finalitat que el "Pla" i "els cursos de formació": retribuir atípicament algú que a ben segur s'ho mereixia).

Amb facilitat doncs, es podrien alliberar plantes amb una reestructuració racional dels espais. Clar que el qualificatiu de "racional" suposa ja un inconvenient ateses les capacitats i la competència dels que ho haurien de racionalitzar.

En qualsevol cas, com ja hem dit, no sembla que l'estalvi sigui la causa de tot el merder que volen muntar, probablement per això, ignoren el ja famós "Pla".

10. Consideracions finals

No volem acabar sense fer una reflexió final sobre la sistemàtica inoperància sinó menyspreu de l'actual direcció de l'ATC vers els seus treballadors.

Primer es va muntar un absurd concurs per cobrir 24 places de tècnic adreçat a personal de l'Agència Tributaria de l'Estat per considerar que estaven més qualificats que el personal de l'ATC (per cert el mateix personal que ells s'han encarregat de sel·leccionar) i així ho varen dir explícitament, tant a la premsa com directament a nosaltres. Un concurs que, com era més que previsible, ha estat un fracàs.

Segon desmantellen tot un Cos, el d'Inspecció i Tècnica tributaria, que uns anys abans havien creat, embarcant a bona part del personal en aquest Cos, per ara, finalment, declarar-lo a extingir, convertint, de passada a extingir al personal que l'integra, que passa a ser una mena de dinosaure a l'espera de la seva mort administrativa i professional.

Ara decideixen traslladar tot el personal probablement a la quinta força, sense dir res, i només quan ja la notícia ha corregut i tot s'ha omplert de rumors i especulacions, es despengen amb una nota que no és que no digui res sinó que resulta contradictòria i aporta més confusió encara que la que hi havia inicialment. Passades a més tres setmanes, no s'ha donat absolutament cap més explicació i continua sense ser atesa a sol·licitud d'entrevista que fa ja tres setmanes que varem formular. Veritablement lamentable, patètic, penós, surrealista, per no dir paraules més grosses...

11. Concentració el dilluns dia 10 de novembre a les 10 hores davant l'ATC

En senyal de protesta tant per la manca d'informació de la direcció com pel mateix trasllat que considerem que no es fa per causes d'interès públic sinó privat, us convoquem el dia 10 a les 10 hores durant 10 minuts a concentrar-nos davant del centre de treball.